ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การเปรียบเทียบระดับความคิดในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบให้เรียนเป็นคณะกับวิธีสอนแบบครูนำอภิปราย

ชื่อผู้เขียน นายมานิต เขียวศรี

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร. เสริมศรี ไชยศร ประธานกรรมการ

รองศาสตราจารย์ อุเทน ปัญโญ กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พนิดา สินสุวรรณ กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบให้เรียนเป็นคณะและวิธีการสอนแบบครูนำอภิปราย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน จำนวน 60 คน ซึ่งกำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2532 ในโรงเรียนค้อวังวิทยาคม อำเภอค้อวัง จังหวัดยโสธร การแบ่งกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 กระทำโดยจัดให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองมีความสามารถด้านสังคมศึกษาใกล้เคียงกันมากที่สุด ได้กลุ่มละ 30 คน ใช้เวลาสอนกลุ่มละ 9 คาบ คาบละ 50 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการสอนแบบให้เรียนเป็นคณะและแบบครูนำอภิปราย แบบทดสอบวัดระดับความคิดในการแก้ปัญหาวิชาสังคมศึกษา 1 ชุด เครื่องมือทั้งสองนี้ผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้นผ่านการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญและการทดลองใช้ แบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่น .835 ผู้วิจัยเป็นผู้ทำการสอนเองทั้งสองกลุ่ม เมื่อเสร็จสิ้นการสอนแล้วได้ทดสอบวัดระดับความคิดในการแก้ปัญหาของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคิดทั้งโดยส่วนรวมและโดยแยกทีละระดับ โดยการทดสอบค่าที (t-test)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดในการแก้ปัญหาของกลุ่มตัวอย่างทั้งสอง โดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ เมื่อพิจารณาโดยแยกทีละระดับพบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งสองมีระดับความคิดในการแก้ปัญหาขั้นความรู้-ความจำ ขั้นความเข้าใจและขั้นความคิดระดับสูงอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ ยกเว้น กลุ่มที่เรียนโดยวิธีสอนแบบครูนำอภิปรายมีระดับความคิดในการแก้ปัญหาขั้นความคิดระดับสูงอยู่ในเกณฑ์ที่ยังไม่น่าพอใจ แต่ใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่เป็นที่น่าพอใจมาก เมื่อทำการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง พบว่าระดับความคิดในการแก้ปัญหาของกลุ่มตัวอย่างที่เรียนโดยวิธีสอนแบบให้เรียนเป็นคณะและแบบครูนำอภิปราย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งโดยส่วนรวมและโดยแยกทีละระดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าวิธีสอนทั้งสองแบบสามารถฝึกให้นักเรียนรู้จักคิดแก้ปัญหาในวิชาสังคมศึกษาได้ไม่แตกต่างกัน นอกจากนั้นยังปรากฏว่าการสอนทั้งสองแบบทำให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรม บรรยากาศในห้องเรียนสนุกสนานเป็นกันเอง และทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางสังคมศึกษาที่สำคัญ ๆ หลายทักษะ เช่น ทักษะการอ่านและการแปลความหมายข้อมูล ทักษะการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ทักษะการอภิปราย ทักษะการคิดแก้ปัญหา ตลอดจนทักษะการอยู่ร่วมกันแบบประชาธิปไตยด้วย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Thesis Title A Comparison of Problem-Solving Thinking Levels Acquired by the Mathayom Suksa 3 Students Learning by the Team Learning and the Teacher-Directed Discussion Methods

Author Mr.Manit Khiowsree

M.Ed. Curriculum and Instruction

Examining Committee :

Assoc.Prof.Dr.Sirmsree Chaisorn	Chairman
Assoc.Prof.Uthen Panyo	Member
Assist.Prof.Panida Sinsuwan	Member

Abstract

The purposes of this research were to compare the problem-solving thinking levels of the students learning by the team learning and the teacher-directed discussion method. Sixty students of Khowang Wittayakhom School, Khowang district, Yasothorn were sampled to be the research subjects during the second semester of the academic year 1989. The students were assigned to be in two groups, 30 students for each, by using stratified random sampling technique. The researcher taught each group for 9 teaching periods. Each period lasted 50 minutes. Research tools, constructed by the researcher, were (1) two sets of lesson plans--one for team learning and the other for teacher-directed discussion lessons.,(2)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

a test of social studies problem-solving thinking levels. Both were examined by specialists, tried-out, and revised as needed. The reliability of the test was .835.

The test was given to the students at the end of the lessons. The sum and the mean scores were calculated and the t-test was used to compare students' thinking both at all levels in general and at each level individually.

The research findings showed that both groups reached the satisfactory critiria at all levels in general. At each level individually, all, except the group using teacher - directed discussion method in the high level of thinking, scored satisfactorily. The unsatisfactory mean score almost reached the satisfactory level, however. When tested of statistics significance, it found that there was no significant difference in the problem-solving thinking level, both at all thinking levels in general and at each level. This means that both teaching methods could almost equally be used to train students in social studies problem-solving skills. Besides, other outcomes were apparently distinctive. Students in both groups showed much enthusiam in class activities. There was good learning atmosphere in most classes. Many important social studies skills were encouraged, for example, reading skill, data interpretation, data collection and analysis, discussion skill, problem-solving skill, and democratic way of living.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved